

Så vil jeg sige til hr. Bruno Jerup, som kommer med nogle tanker om, at der skulle have foregået noget underligt, fordækt og hemmeligt mellem De Konservative og vist også Venstre og regeringspartierne omkring dette forslag: Første gang, jeg blev bekendt med det, var hernede ved siden af Folketingssalen, hvor vi havde et ordførermøde, hvor hr. Bruno Jerup var til stede, og hvor jeg, så vidt jeg husker, i øvrigt var den første til at spørge, om det her nu var juridisk forsvarligt.

Det er ikke sådan, at vi ikke er betænkelige ved det her i Det Konservative Folkeparti. Vi har fået de klare svar fra ministeren og fra regeringen om, at dette er juridisk forsvarligt, og det er i høj grad det, vi bygger vores egen bedømmelse på. Vi mener, det juridisk er i orden.

Så vil jeg sige til sidst, at når nu denne sag er kommet på plads med hensyn til Tvind, kunne det måske være på tide at se lidt på ansvaret for, at der ikke er grebet ind på et tidligere tidspunkt. Det kan nok give anledning til yderligere debatter, men dem tager vi, når vi har taget det første slag her.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Anders Mølgaard sagde, at alle partier i Folketinget har talt om, med forskellig stemmeføring måske, men alligevel talt om, det vedkender jeg 100 pct., at man skulle sørge for, at urimeligheder og ulovligheder skulle stoppes.

Hr. Anders Mølgaard brugte en upræcis vending, »stoppe det her«. Jeg foretrækker, at man bruger meget præcise vendinger om det, nemlig at man skal stoppe ulovligheder og urimeligheder i forhold til gældende regler og lovgivning, når de finder sted.

Dermed har man jo ikke sagt, hvordan man skal gøre det. Vi har aldrig sagt, at man skulle anvende en særlov, og vi har heller ikke sagt, man skulle straffe dem, man ikke havde noget på, eller for at bruge hr. Frank Dahlgaards glimrende billedsprog: anvende tæppebombning.

Det har vi heller aldrig sagt, og det vil så sige, at ét er, at man siger, at man skal sørge for, at ulovligheder stoppes, men vi har ikke sagt, at det skulle gøres på denne måde. Jeg regner også med, at hr. Mølgaard er enig i, at det er ikke det, vi fra SF's side på noget tidspunkt har givet tilsagn om. Det regner jeg med, at hr. Mølgaard kan bekræfte. Og hvis ikke hr. Mølgaard bekræfter det herfra, regner jeg under alle omstændigheder med, at tavshed kan betragtes som udtryk for en bekræftelse.

Hr. Frank Dahlgaard taler om mål og midler. Jamen det kan da ikke være sådan, at vi altid siger: Her er et mål, og så anlægger vi midlerne derefter. Der er da noget, der hedder retssikkerhed, og der er noget, der hedder almindelig moral i nogle sammenhænge, også selv om modparten måske efter hr. Dahlgaards opfattelse ikke anvender en tilsvarende moral.

Men i det her tilfælde er det altså den danske stat mod det såkaldte Tvindimperium. Dér synes jeg altså at den danske stat burde kunne klare sig nogenlunde i stedet for at bruge en særlovgivning. Jeg regner ikke med, at hr. Frank Dahlgaard mener, at bare fordi der er forurening, fordi nogle landmænd overskrider nogle regler, så skal vi indføre en lov, der siger, at vi forbyder hele landbruget for at bekæmpe den forurening, der foregår. Altså, der må ligesom være en afstemning af mål og midler.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til undtagelsesvis at takke både hr. Anders Mølgaard og hr. Frank Dahlgaard for deres svar, fordi de rent faktisk sørgede for, at det spørgsmål, jeg stillede i starten, kan besvares på en korrekt måde.

Jeg stillede nemlig det spørgsmål, om det var korrekt, at der var et folketingsflertal, der presede ministeren til at komme med den konkrete lov. Hr. Frank Dahlgaard sagde – og hr. Anders Mølgaard sagde det på en anden måde – at det var ministerens valg. Der var ikke noget folketingsflertal for den konkrete lov, og det er endnu et eksempel på, hvordan ministeren hopper fra isflage til isflage, og efterhånden som de smelter, hopper han over på en ny.

Jeg ved ikke, hvor han kan finde den næste hende, men jeg glæder mig trods alt, for jeg regnede også med, at det var sådan, det var. Men man kunne ikke ud fra ministerens tale høre, at det var sådan, det var.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det virker mest, som om det, der er målet for hr. Frank Dahlgaard i denne sammenhæng, er at få lejlighed til at spille den ønskede rolle som stærk mand, og så er midlerne fuldstændig underordnede.

Der er jo ingen tvivl om, at hr. Frank Dahlgaard ud over at ville komme misbruget til livs ønsker at stoppe hele Tvindkoncernen, fordi det nu er et politisk motiveret mål, og så må man bruge de midler, som er til rådighed.